

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ-
ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός Απόφασης

411 /2026

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Δικαστή Μαρία Πετροπούλου, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Πρωτοδικείου Αθηνών και από και την Γραμματέα Ελένη Βοντίτσα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 12 Δεκεμβρίου 2025, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της καλούσας- ενάγουσας: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΥΧΕΡΟΠΟΥΛΟΥ του Ιωάννη, κατοίκου [REDACTED] Αττικής, επί της οδού [REDACTED] αρ. [REDACTED] με ΑΦΜ [REDACTED] η οποία παραστάθηκε μετά των πληρεξουσίων δικηγόρου της Αντωνίου Βαγιανού (ΑΜ ΔΣΑ 026892), ως μέλους της δικηγορικής εταιρείας με την επωνυμία και «ΒΑΓΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Δ.Ε.» (ΑΜ ΔΣΑ 080126) και Παρασκευά Ζουρντού (ΑΜ ΔΣΑ 028130), οι οποίοι κατέθεσαν έγγραφες προτάσεις και προσκόμισαν τα υπό στοιχεία Π6130325/19.12.2025 και Π6124440/17.12.2025 γραμμάτια προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ.Α. αντίστοιχα.

Του καθ' ου η κλήση- εναγομένου: Του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου (ν.π.ι.δ.) με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ» (Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε.), με ΑΦΜ 099019314, που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού

Δομοκού αρ. 5 και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Αλεξάνδρας Μάνου (ΑΜ ΔΣΑ 020077), η οποία κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Η καλούσα -ενάγουσα ζητά να γίνει δεκτή η από 29.04.2025, με αρ. κατ: ΓΑΚ 104416/2025 και ΕΑΚ 1203/2025 κατατεθείσα ενώπιον αυτού του δικαστηρίου αγωγή της, η οποία προσδιορίσθηκε για να συζητηθεί, κατά τη δικάσιμο της 21.10.2025, οπότε αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 10.11.2026. Ήδη, δε με την από 21.10.2025 Κλήση- Αίτηση προτίμησης για τον επαναπροσδιορισμό εγγυτέρας δικασίμου, που κατατέθηκε στις 24.10.2025 και έλαβε αρ. κατ. ΓΑΚ 258254/2025 και ΕΑΚ 3032/2025, η ως άνω αγωγή προσδιορίσθηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

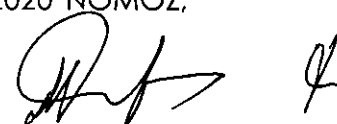
Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως και μετά την εκφώνηση της από το οικείο πινάκιο κατά τη σειρά της εγγραφής της σ' αυτό, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

Μελέτησε τη δικογραφία

Σκέφτηκε σύμφωνα με το Νόμο

Νόμιμα επαναφέρεται προς συζήτηση, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, με την από 21.10.2025, με αρ. κατάθεσης: ΓΑΚ 258254/2025 και ΕΑΚ 3032/2025 κλήση- αίτηση προτίμησης επαναπροσδιορισμού εγγυτέρας δικασίμου συζήτησης, η από 29.04.2025, με αρ. κατ: ΓΑΚ 104416/2025 και ΕΑΚ 1203/2025 αγωγή της ενάγουσας κατά του εναγομένου.

Ι.- Σύμφωνα με το άρθρο 7 εδ. α του Ν. 2112/1920 «Πάσα μονομερής μεταβολή των όρων της υπαλληλικής συμβάσεως, βλάπτουσα τον υπάλληλον, θεωρείται ως καταγγελία ταύτης, δι' ην ισχύουσιν οι διατάξεις του παρόντος νόμου». Κατά την έννοια της διάταξης αυτής σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 648 και 652 του ΑΚ «μονομερής μεταβολή» θεωρείται κάθε τροποποίηση των όρων εργασίας από τον εργοδότη, που γίνεται χωρίς τη συγκατάθεση του μισθωτού και χωρίς ο εργοδότης να έχει δικαίωμα για την τροποποίηση αυτή από το νόμο, την ατομική σύμβαση εργασίας ή τον κανονισμό εργασίας, ούτε να ανήκει στην από το διευθυντικό δικαίωμά του απορρέουσα εξουσία να ρυθμίζει όλα τα θέματα που ανάγονται στην οργάνωση και λειτουργία της επιχείρησής του ή γίνεται κατά κατάχρηση του διευθυντικού δικαιώματος κατά το άρθρο 281 του ΑΚ (ΑΠ 632/2020 ΝΟΜΟΣ,

ΑΠ 447/2015 ΝΟΜΟΣ). Για την εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης δεν αρκεί η μεταβολή των όρων εργασίας να είναι μονομερής, αλλά απαιτείται επιπλέον να είναι βλαπτική για τον εργαζόμενο, δηλαδή να προκαλεί σε αυτόν άμεση ή έμμεση υλική ή ηθική ζημία. Σε περίπτωση που η μονομερής μεταβολή δεν είναι αντίθετη με το νόμο και τους όρους της σύμβασης και γίνεται κατ' ενάσκηση του διευθυντικού δικαιώματος, ο εργοδότης μπορεί να προβεί σε αυτή, έστω και σε βάρος του μισθωτού, ο οποίος προστατεύεται μόνον από τη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, που απαγορεύει την καταχρηστική άσκηση δικαιώματος. Ο εργοδότης, δηλαδή, ασκώντας το από το άρθρο 652 ΑΚ διευθυντικό του δικαίωμα, έχει την εξουσία να προσδιορίσει το περιεχόμενο της υποχρέωσης του μισθωτού για παροχή εργασίας, καθορίζοντας τους όρους της παροχής της, εφ' όσον αυτοί δεν έχουν καθορισθεί από κανόνες δικαίου ή από την εργασιακή σύμβαση, στο πλαίσιο της οργάνωσης και διεύθυνσης της επιχείρησής του με βάση τα κριτήρια που ο ίδιος κρίνει ως πλέον αποτελεσματικά. Ο μονομερής προσδιορισμός των όρων εργασίας που επιχειρεί ο εργοδότης, με βάση το διευθυντικό του δικαίωμα, πρέπει, συνεπώς, να υπηρετεί τους σκοπούς του δικαιώματος αυτού, ήτοι την, κατά το δυνατόν, καλύτερη αξιοποίηση της εργασίας και την προσφορότερη οργάνωση της επιχείρησης. Αν δεν υπηρετεί τους εν λόγω σκοπούς, αλλά αποβλέπει στην πραγματοποίηση άσχετων με αυτούς επιδιώξεων του εργοδότη και έχει επίμεμπτα κίνητρα (εμπάθεια, εκδικητικότητα κ.λ.π.), τότε υπάρχει κατάχρηση του διευθυντικού δικαιώματος, γιατί η μονομερής μεταβολή γίνεται καθ' υπέρβαση των ορίων που τάσσονται από την καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και τον κοινωνικό και οικονομικό σκοπό του δικαιώματος. Η υπέρβαση των ορίων αυτών, κατά παράβαση του άρθρου 281 του ΑΚ, συνιστά τελικά και βλαπτική μεταβολή των όρων της σύμβασης εργασίας. Η καλή πίστη, δηλαδή, επιβάλλει στον φορέα του δικαιώματος (εργοδότη) να λαμβάνει υπ' όψη, κατά την άσκηση του δικαιώματος (διευθυντικού), όσο οι περιστάσεις το επιβάλλουν και επιτρέπουν, τα δικαιολογημένα συμφέροντα και τις δικαιολογημένες προσδοκίες του άλλου μέρους (εργαζόμενου). Τούτο, ιδίως, επιβάλλεται στη σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, αφού το διευθυντικό δικαίωμα του εργοδότη για τον προσδιορισμό των όρων εκπληρώσεως της παροχής, ήτοι της εργασίας από τον εργαζόμενο, αποτελεί μονομερή εξουσία του εργοδότη και η άσκηση της, έστω και αν στηρίζεται στο νόμο ή στη συμφωνία των μερών, υπόκειται στους περιορισμούς της καλής πίστεως, των χρηστών

συναλλακτικών ηθών, του οικονομικού και κοινωνικού σκοπού του δικαιώματος. Ο εργοδότης δεν μπορεί όμως, να μεταβάλει μονομερώς τους όρους της εργασιακής σχέσης, χωρίς να έχει δικαίωμα από το νόμο ή από τη σύμβαση, με αποτέλεσμα να επέρχεται στον εργαζόμενο άμεσα ή έμμεσα υλική ή ηθική βλάβη αυτού (ΑΠ 216/2017 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1134/2015 ΝΟΜΟΣ). Βλαπτική μεταβολή, υπό την εκτεθείσα έννοια, θεωρείται η δυσμενής τροποποίηση για τον εργαζόμενο του τόπου, του χρόνου και του τρόπου παροχής της εργασίας του, η αφαίρεση από τον εργαζόμενο των ήδη ασκούμενων καθηκόντων, ιδίως διευθυντικών ή επιτελικών, ο υποβιβασμός του είτε σε υποδεέστερη θέση, είτε σε θέση αργόμισθου, η άρνηση του εργοδότη να αναθέσει στον εργαζόμενο τα αρμόζοντα στα προσόντα, την εμπειρία και τις εν γένει ικανότητές του επιτελικά ή διευθυντικά καθήκοντα, καθώς και η εν γένει ανάθεση στον εργαζόμενο καθηκόντων υποδεέστερης ειδικότητας ή θέσεως στην επιχείρηση, που συνεπάγεται δυσμενείς υλικές ή και ηθικές, ως προς το κύρος και την προσωπικότητά του, συνέπειες (ΑΠ 632/2020, ΑΠ 216/2017, ΑΠ 1134/2015, ΑΠ 980/2011, ΑΠ 622/2008 ΝΟΜΟΣ), ενώ, δεν υφίσταται βλαπτική μεταβολή, όταν ο εργοδότης, στο πλαίσιο του διευθυντικού του δικαιώματος, τοποθετεί τον εργαζόμενο σε άλλο τομέα, τμήμα ή θέση της επιχειρήσεως και με άλλο αντικείμενο απασχολήσεως, αν αυτό επιβάλλει το πραγματικό συμφέρον της επιχειρήσεως για την αρτιότερη οργάνωση και λειτουργία της, εφ' όσον τα νέα καθήκοντα δεν είναι υποδεέστερα για τον υπάλληλο και δεν συνεπάγονται για αυτόν δυσμενείς συνέπειες ως προς το κύρος και την προσωπικότητά του (ΑΠ 896/2018, ΑΠ481/2018, ΑΠ104/2017 ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 288, 648, 652 παρ. 1, 656 παρ. 1 του ΑΚ, 7 εδ. α του Ν. 2112/1920 προκύπτει ότι η βλαπτική για τον εργαζόμενο μεταβολή των όρων της συμβάσεώς του δεν επιφέρει τη λύση αυτής ούτε υποχρεώνει το μισθωτό να αποχωρήσει από την εργασία του, αλλά εάν ο εργοδότης προβεί σε μονομερή βλαπτική για το μισθωτό μεταβολή των όρων εργασίας ή κατά την άσκηση του διευθυντικού δικαιώματος του προβεί κατά κατάχρηση αυτού στον προσδιορισμό της παροχής εργασίας, ο μισθωτός έχει διαζευκτικά τα δικαιώματα: α) να αποδεχθεί τη μεταβολή, οπότε συνάπτεται νέα σύμβαση, τροποποιητική της αρχικής, η οποία είναι έγκυρη εφόσον δεν αντίκειται σε απαγορευτική διάταξη του νόμου ή στα χρηστά ήθη, β) να θεωρήσει την πράξη αυτή του εργοδότη ως άτακτη εκ μέρους του καταγγελία της

εργασιακής συμβάσεως και αποχωρώντας από την εργασία του να απαιτήσει την καταβολή της αποζημιώσεως που προβλέπεται από το Ν. 2112/1920, γ) να εμμένει στην τήρηση των συμβατικών όρων, προσφέροντας τις υπηρεσίες του σύμφωνα με τους προ της μεταβολής όρους, οπότε, αν ο εργοδότης δεν αποδεχθεί αυτήν, καθίσταται υπερήμερος περί την αποδοχή της εργασίας και οφείλει μισθούς υπερημερίας, αφού δεν αποτελεί αποδοχή της βλαπτικής μεταβολής η συνέχιση της απασχόλησης του εργαζομένου υπό το νέο καθεστώς, εάν αυτός διαμαρτυρήθηκε για την μεταβολή (ΑΠ 127/2007, ΑΠ 2056/2006), ή δ) εκφράζοντας την αντίθεσή του, να παράσχει τη νέα εργασία του και να προσφύγει στο δικαστήριο, ζητώντας να υποχρεωθεί ο εργοδότης του να τον απασχολεί σύμφωνα με τους προ της μεταβολής όρους (ΟΛΑΠ 25/2003, ΑΠ 750/2020, ΑΠ 632/2020, ΑΠ 258/2019, ΑΠ 216/2017, ΑΠ 104/2017, ΑΠ 447/2015, ΑΠ 1839/2008, ΑΠ 1306/2005 ΝΟΜΟΣ) και με τα αναγκαστικά μέτρα του άρθρου 947 ΚΠολΔ. Επιπλέον, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 57, 59, 288, 648, 652, 914, 932 του ΑΚ, 2, 5 και 22 του Συντάγματος προκύπτει ότι, αν η ως άνω βλαπτική μεταβολή υπό τις περιστάσεις υπό τις οποίες επιχειρείται, είναι αντίθετη προς την καλή πίστη και ενέχει καταχρηστική ενάσκηση του διευθυντικού δικαιώματος του εργοδότη, με αποτέλεσμα την παράνομη προσβολή της προσωπικότητας του μισθωτού, μπορεί ο τελευταίος να αξιώσει από τον υπαίτιο, εκτός των άλλων, και χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη από τον υποβιβασμό και την ανεπίτρεπτη επαγγελματική του μείωση (ΑΠ 1423/2015, ΑΠ 1248/2014, ΑΠ 349/2014, ΑΠ 77/2013, ΑΠ 1046/2012 ΝΟΜΟΣ), το ποσό της οποίας καθορίζεται από το δικαστήριο κατ' εύλογη κρίση (ΑΠ 90/2018, ΑΠ 1148/2017 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 22/2014 ΕΕργΔ 2014, σελ. 350). Επιπλέον, ως προαναφέρθηκε, καταχρηστική άσκηση δικαιώματος μπορεί να υπάρχει και σε περίπτωση τροποποίησης των όρων εργασίας από τον εργοδότη, κατά κατάχρηση του διευθυντικού δικαιώματός του, σύμφωνα με το άρθρο 281 ΑΚ, και χωρίς τη συγκατάθεση του μισθωτού. Η ανωτέρω μονομερής βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας συνιστά αδικόπραξη. Εντεύθεν δημιουργείται, εκτός άλλων, δικαίωμα του εργαζομένου σε αποζημίωση για την αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας που υπέστη από αυτή. Η αποζημίωση, κατά το άρθρο 298 εδ. β' ΑΚ, περιλαμβάνει και το διαφυγόν κέρδος, το οποίο, κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης, σύμφωνα και με τον ορισμό που δίδεται με αυτή, συνίσταται στη ματαίωση συνεπεία του ζημιογόνου γεγονότος (μονομερούς

βλαπτικής μεταβολής των όρων εργασίας) της αύξησης της περιουσίας του εργαζομένου, η οποία αύξηση χωρίς αυτό θα επερχόταν με κάθε πιθανότητα. Ως διαφυγόν κέρδος θεωρείται, μεταξύ άλλων, η διαφορά μεταξύ των αποδοχών που ελάμβανε ο μισθωτός πριν τη μονομερή βλαπτική μεταβολή και εκείνων, που λαμβάνει μετά από αυτή. Έτσι διαφυγόν κέρδος θεωρείται η διαφορά του μισθού που θα ελάμβανε ο εργαζόμενος κατά το ποσό του επιδόματος θέσης που στερήθηκε (ΑΠ 798/2018 ΝΟΜΟΣ), δεδομένου ότι εάν δεν είχε συντελεσθεί η μονομερής βλαπτική μεταβολή, εν προκειμένω αφαίρεση της άσκησης καθηκόντων Προϊσταμένου, θα ελάμβανε το ως άνω επίδομα θέσης. Αντιθέτως, τα χρηματικά ποσά που δεν αποτελούν μισθολογική παροχή, που καταβάλλεται στον εργαζόμενο ανεξαρτήτως της ασκήσεως των καθηκόντων του ως αντάλλαγμα της εργασίας του, αλλά συνιστούν οικειοθελή τέτοια με δικαίωμα ανάκλησης από τον εργοδότη, χορηγούνται δε αποκλειστικά και συνδέονται υποχρεωτικά με την πραγματική άσκηση των υπηρεσιακών τους καθηκόντων, σε περίπτωση μη ασκήσεως τέτοιων καθηκόντων από τον εργαζόμενο, έστω και από υπαιτιότητα του εργοδότη, που αφαίρεσε τα σχετικά καθήκοντα (Προϊσταμένου), ο εργαζόμενος δεν δικαιούται ως διαφυγόν κέρδος τα ποσά αυτά, γιατί αυτός δεν υφίσταται περιουσιακή ζημία με τη μορφή του διαφυγόντος κέρδους, αφού τα εν λόγω έξοδα (κίνησης και παραστάσεως), τα οποία εκ της αφαίρεσης των καθηκόντων του Προϊσταμένου στερείται, ως προοριζόμενα να αναλωθούν για τις παραπάνω ανάγκες, δεν επρόκειτο, κατά πάσα πιθανότητα και κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, να επιφέρουν δια της απολήψεώς τους επαύξηση της περιουσίας αυτού, ώστε η μη άσκηση των καθηκόντων αυτών λόγω αφαίρεσης τους, να συνεπάγεται ματαίωση της εν λόγω περιουσιακής επαύξεσης (ΟΛΑΠ 12/2007 και ΟΛΑΠ 11/2007 ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, η ενάγουσα, με την υπό κρίση αγωγή της, εκθέτει ότι προσλήφθηκε από το εναγόμενο, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και εργάζεται απασχολούμενη από το έτος 2020 σε θέση Προϊσταμένης Τμήματος και Διεύθυνσης και από το έτος 2023 συνεργαζόμενη ως ειδική επιστήμονας στο Γραφείο των Ευρωπαϊκών Εντεταλμένων Εισαγγελέων προς υποστήριξη του έργου του, ασκώντας παράλληλα, καθήκοντα και στη Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης και Αλιείας μέχρι την 28.12.2023, οπότε, κατόπιν εισήγησης του τότε Αντιπροέδρου και εν συνεχεία Προέδρου του ΔΣ του εναγομένου, τοποθετήθηκε και στη θέση της

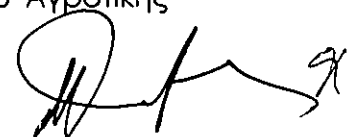
Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Εσωτερικού Ελέγχου. Ότι στις 14.10.2024 το εναγόμενο, αν και η ενάγουσα, όλο αυτό το χρονικό διάστημα παρείχε την εργασία της και εκτελούσε τα καθήκοντα της Προϊστάμενης, προσηκόντως και ευσυνειδήτως, αποφάσισε, συγχρόνως, την ανάκληση της τοποθέτησης της από την παραπάνω θέση της Προϊσταμένης και την τοποθέτηση της στο Πρωτόκολλο της Διεύθυνσης Διοικητικής & Οικονομικής Υποστήριξης, ως απλή υπάλληλο περιορισμένων καθηκόντων, χωρίς δικό της γραφείο και υπολογιστή, με αντικείμενο εργασίας την απλή διεκπεραίωση αλληλογραφίας. Ότι η με αρ. 298/14.10.2024 απόφαση του Προέδρου του ΔΣ του εναγομένου, που της αφαίρεσε τα καθήκοντα της Προϊσταμένης, αδιάρρηκτα, με την με αρ. 63355/14.10.2024 απόφαση που την τοποθέτησε στην ως άνω Διεύθυνση, υποβαθμίζοντας την σε απλή υπάλληλο, έγιναν κατά παράβαση των διατάξεων του Κανονισμού κατάστασης προσωπικού του εναγομένου [ΥΑ 295720/2006 (ΦΕΚ' 883 Β'/2006)] για την τοποθέτηση και την απαλλαγή Προϊσταμένων και των αναπληρωτών τους από τα καθήκοντά τους, άλλως συνεπεία καταχρηστικής άσκησης του διευθυντικού δικαιώματος του εναγομένου, από λόγους κακοβουλίας και εκδικητικότητας λόγω μη αρεστής προηγούμενης συμπεριφοράς της ενάγουσας, και δη κατάθεσης έγγραφης πρότασης για την συνέχιση της δέσμευσης που είχε τεθεί στα ΑΦΜ συγκεκριμένων προσώπων, για περαιτέρω έλεγχο, ώστε να αποτραπούν οι συγκεκριμένες πληρωμές, προς όφελος του εναγομένου και του δημοσίου συμφέροντος, δεδομένου ότι από τις έρευνες που η ίδια (ενάγουσα) είχε διενεργήσει προέκυπταν στοιχεία που δημιουργούσαν σοβαρές υπόνοιες ότι οι συγκεκριμένοι παραγωγοί είχαν υποβάλει ψευδείς δηλώσεις, προκειμένου να λάβουν παρανόμως, αγροτικές ενισχύσεις από τον Οργανισμό, και όχι λόγω υπηρεσιακών αναγκών. Ότι η μη άσκηση πλέον υπεύθυνων καθηκόντων της Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Εσωτερικού Ελέγχου και η ανάθεση σ' αυτήν καθηκόντων (απλής) υπαλλήλου στο Πρωτόκολλο της Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης, αποτελεί υποβιβασμό που η ίδια απέκρουσε διαμαρτυρόμενη εγγράφως, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα, συνιστά δε μονομερή βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας της, συνεπεία της οποίας (απομάκρυνσης) υπέστη οικονομική (απώλεια επιδόματος θέσης ευθύνης και προσωπικής διαφοράς-παροχή για «υπερβάλλουσα μείωση» Ν.4024/2011) και ηθική βλάβη (μείωση επαγγελματικής φήμης). Ότι η ως άνω αφαίρεση των υπεύθυνων καθηκόντων που ασκούσε μέχρι τότε, προκάλεσε προσβολή της υπηρεσιακής

της υπόληψης για την οποία δικαιούται χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Με βάση το ιστορικό αυτό και μετά από παραδεκτό μερικό περιορισμό, κατ' άρθρο 223 και 294 επ. του ΚΠολΔ, με προφορική δήλωση των πληρεξουσίων δικηγόρου της στο ακροατήριο, που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, και δη μετατροπή από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό του αγωγικού κονδυλίου της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ύψους 50.000 ευρώ, διατηρώντας καταψηφιστικό το λοιπό αγωγικό κονδύλιο του επιδόματος ευθύνης και μέρους της προσωπικής διαφοράς για το χρονικό διάστημα από 14.10.2024 μέχρι την πιθανή ημερομηνία συζήτησης της υπό κρίση αγωγής, στις 31.10.2025, συνολικού ύψους 8.011,50 ευρώ [(331,50 € αναλογία μηνός Οκτωβρίου 2024) + 7.680 € (12 μήνες X 640 €) για διαφορές αποδοχών χρονικού διαστήματος από 1.11.2024 έως 31.10.2025 αντίστοιχα], η ενάγουσα, ζητεί, με βάση τη σύμβαση εργασίας και την εργατική νομοθεσία, άλλως λόγω καταχρηστικής άσκησης, σύμφωνα με το άρθρο 281 του ΑΚ, του διευθυντικού δικαιώματος από το εναγόμενο: α) να αναγνωρισθεί ότι η από 14.10.2024 ανάκλησή της από τη θέση της Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Εσωτερικού Ελέγχου του εναγόμενου, συνιστά μονομερή βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας της, επαλλήλως δε, να αναγνωρισθεί ότι η με αρ. πρωτ. 63355/14.10.2024 απόφαση του Προέδρου του εναγομένου είναι παράνομη, β) να υποχρεωθεί το εναγόμενο να ανακαλέσει και να αφαιρέσει από τον ιστότοπο του προγράμματος «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» την με αρ. 298/14.10.2024 απόφαση του ΔΣ του, επ' απειλή χρηματικής, ημερήσιας ποινής 300 € για κάθε ημέρα αρνήσεώς του, γ) να υποχρεωθεί το εναγόμενο, να αποδέχεται τις υπηρεσίες της στην ανωτέρω θέση της καταβάλλοντάς της το αντίστοιχο μηνιαίο επίδομα θέσης ευθύνης ποσού 585 € και το ποσό των 55 € κατά το οποίο περιορίστηκε η παροχή «υπερβάλλουσας μείωσης» (ν.4024/2011), άλλως σε οποιαδήποτε ανάλογη θέση με αντίστοιχες αποδοχές, επ' απειλή χρηματικής ποινής ύψους 300 € για κάθε ημέρα μη συμμόρφωσής του με την απόφαση, που θα εκδοθεί, δ) να υποχρεωθεί το εναγόμενο, να της καταβάλει το συνολικό ποσό των 8.011,50 € ως διαφορές δεδουλευμένων αποδοχών (μηνιαίο επίδομα θέσης ευθύνης + προσωπική διαφορά) για το χρονικό διάστημα από 14.10.2024 έως 31.10.2025, με το νόμιμο τόκο από το τέλος εκάστου μηνός (δήλη ημέρα), άλλως από την επίδοση της αγωγής, ε) να αναγνωρισθεί ότι το εναγόμενο, της οφείλει, χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης της, ανερχόμενη

στο ποσό των 50.000 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, στ) να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση ως προς τις καταψηφιστικές της διατάξεις και ζ) να καταδικαστεί το εναγόμενο, στα δικαστικά της έξοδα. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή, που είναι επαρκώς ορισμένη (άρθρο 216 ΚΠολΔ), παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 7, 9, 14, 16 αρ. 2, 25 § 2 ΚΠολΔ), κατά την προκείμενη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 591, 614 αρ. 3, 621-622 ΚΠολΔ). Είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις ανωτέρω αναφερόμενες διατάξεις και σε εκείνες των άρθρων 299, 330, 341, 345, 346 ΑΚ, 68, 70, 106, 176, 191 § 2, 907, 908 § 1 εδαφ. α' και περ. ε', 947 ΚΠολΔ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος της υπό στοιχ. (α) περί αναγνώρισης της επίδικης ανάκλησης ως μονομερούς βλαπτικής μεταβολής των όρων εργασίας της και της επαλλήλως, αναγνώρισης της ακυρότητας υποβάθμισής της που πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, καθότι αφορούν σε αναγνώριση πραγματικών γεγονότων και όχι έννομων σχέσεων, πράγμα που δεν μπορεί να είναι αντικείμενο αναγνωριστικής αγωγής, σύμφωνα με το άρθρο 70 ΚΠολΔ, ενώ η αιτηθείσα ακύρωση της μονομερούς βλαπτικής μεταβολής περιλαμβάνεται στο υπό στοιχείο (γ) αίτημα περί ανάθεσης καθηκόντων ανάλογων με αυτά που η ενάγουσα εκτελούσε προ της μεταβολής. Επίσης, το παρεπόμενο αίτημα της αγωγής να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή, πρέπει, όσον αφορά στο αναγνωριστικό αίτημά της, να απορριφθεί ως μη νόμιμο, διότι με προσωρινή εκτελεστότητα εξοπλίζονται οι καταψηφιστικές αποφάσεις, οι οποίες μετά την τελεσιδικία τους αποτελούν τίτλους εκτελεστούς και όχι οι αναγνωριστικές (αποφάσεις), η ενέργεια των οποίων εξαντλείται στο δεδικασμένο που απορρέει από αυτές (βλ. ΕφΘεσ 28365/2011 Αρμ. 2012.914, ΕφαΘ 628/2003 ΕλλΔνη 2004.1470, ΕφΠειρ 1014/1992 ΑρχΝ 1993.63, ΕφαΘ 3702/1986 ΕλλΔνη 1986.706, Ν. Νίκας, Δίκαιο αναγκαστικής εκτελέσεως Ι - Γενικό μέρος, 2010, σελ. 199, Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας, Ερμηνεία ΚΠολΔ, άρθρ. 907 αρ. 3). Επίσης, ως μη νόμιμο κρίνεται και το αίτημα της αγωγής υπό στοιχείο (β), με το οποίο ζητείται να υποχρεωθεί το εναγόμενο να ανακαλέσει και να αφαιρέσει από τον ιστότοπο του προγράμματος «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» την επίδικη ανάκληση, με απειλή χρηματικής ποινής ύψους 300 € για κάθε ημέρα μη συμμόρφωσης με την απόφαση που θα εκδοθεί, καθότι η διαδικασία ανάρτησης στο συγκεκριμένο ιστότοπο αποτελεί υποχρέωση της Διοίκησης

και δεν μπορεί να αποτελέσει αγωγή αξίωση. Σημειώνεται ότι, το «Πρόγραμμα Διαύγεια» (diangeia.gov.gr) θεσμοθετήθηκε με τον νόμο 3861/2010 για την ενίσχυση της διαφάνειας με την υποχρεωτική ανάρτηση νόμων και πράξεων των αυτοδιοικητικών οργάνων και των εποπτευομένων φορέων τους στο διαδίκτυο, την εδραίωση της λογοδοσίας και τη διασφάλιση της εποπτείας των πράξεων της διοίκησης από τους πολίτες, αποτελεί δε την κεντρική διαδικτυακή πύλη για την υποχρεωτική και άμεση ανάρτηση όλων των κανονιστικών πράξεων, διορισμών, αναθέσεων, αποφάσεων κ.λ.π. από το Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ν.π.δ.δ., τις Ανεξάρτητες Αρχές, Σώματα Ασφαλείας κ.α., καθώς οι πράξεις που δεν αναρτώνται στο πρόγραμμα αυτό είναι άκυρες και δεν παράγουν έννομα αποτελέσματα, ενώ η παράλειψη ανάρτησης συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα. Ως εκ τούτων, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω, για να κριθεί και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, μη υποκείμενη σε τέλος δικαστικού ενσήμου λόγω του ύψους του αιτούμενου ποσού, του άρθρου 71 του ΕισΝΚΠολΔ, ως ισχύει, ενώ δεν απαιτείται προσκόμιση του ενημερωτικού έντυπου εκούσιας διαμεσολάβησης του άρθρου 3 παρ 2 Ν. 4640/2019 (Γιαννόπουλος Π. Διαμεσολάβηση και Πολιτική Δίκη, Σάκκουλας, Αθήνα- Θεσσαλονίκη, 2020, σ. 203, Ορφανίδης/Γιαννόπουλος/Καστανίδης, Το ενημερωτικό έντυπο του αρ. 3 ν. 4640/2019- δικονομικά ζητήματα, ΕΠολΔ 2020.551 επ.), αν και προσκομίζεται.

Από την εκτίμηση και αξιολόγηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων απόδειξης, Παναγιώτη Θεοδωρόπουλου και ανταπόδειξης, Χαράλαμπου Παναγόπουλου, οι οποίοι εξετάστηκαν στο ακροατήριο και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης αυτού του δικαστηρίου, σε συνδυασμό με όλα ανεξαιρέτως, τα έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν, από τις έγγραφες προτάσεις, που οι διάδικοι κατέθεσαν στο δικαστήριο και περιέχουν τα επιχειρήματα, τους ισχυρισμούς τους και τα από αυτούς συνομολογούμενα (άρθρο 261 σε συνδυασμό με το άρθρο 352 του ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Το εναγόμενο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Οργανισμός Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων» (Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε.), αρχικά συστάθηκε ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με το άρθρο 13 του ν. 2637/1998 (Α' 200) με σκοπό: α) τη διαχείριση των πιστώσεων του Ευρωπαϊκού Ταμείου Εγγυήσεων (Ε.Γ.Τ.Ε.), του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής

Ανάπτυξης (Ε.Γ.Τ.Α.Α) και του Ευρωπαϊκού Αλιευτικού Ταμείου (Ε.Α.Τ.), δυνάμει των Κανονισμών (ΕΚ 1290/2005) και 1698/2005, σύμφωνα με τις εκάστοτε διατάξεις της εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας και β) την πρόληψη και πάταξη κάθε ατασθαλίας σε βάρος των παραπάνω πιστώσεων, όπως η ανάκτηση τυχόν χρηματικών ποσών, τα οποία έχουν καταβληθεί παρανόμως ή αχρεωστήτως, και στη συνέχεια μετατράπηκε σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με το Κεφάλαιο Β' του ν. 2732/1999 (Α' 154), ανήκει δε στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, καθώς πρόκειται για ν.π.ι.δ. που εποπτεύεται από το Υπουργείο Ανάπτυξης και Τροφίμων. Ήδη, δε, με τον ν. 5264/2025 ΦΕΚ Α' 239/19.12.2025, με τίτλο «Νέο Εθνικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης, μεταφοράς Οργανισμού Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων στην Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων και λοιπές διατάξεις», το σύνολο των αρμοδιοτήτων του, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων που αφορούν σε ζητήματα στρατηγικού σχεδιασμού της κοινής αγροτικής πολιτικής, όπως αυτή ορίζεται στην εθνική και ενωσιακή νομοθεσία, που ασκούνται από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μεταφέρθηκε στην Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.). Η ενάγουσα, η οποία τυγχάνει πτυχιούχος του Τμήματος Φυτικής Παραγωγής της Σχολής Τεχνολογίας Γεωπονίας του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Τ.Ε.Ι.) Ηρακλείου, και δη Γεωπόνος, με κατεύθυνση στη Φυτική Παραγωγή Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Τ.Ε.), κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος ΜSc στη Βιοτεχνολογία φυτών που της απονεμήθηκε από το University of Reading School of Plant Sciences Reading- U.K., το οποίο αναγνωρίστηκε από το Διαπανεπιστημιακό Κέντρο Αναγνώρισεως Τίτλων Σπουδών της Αλλοδαπής (Δ.Ι.Κ.Α.Τ.Σ.Α.) ως ισότιμο προς τα απονεμόμενα από τα Ελληνικά Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Ε.Ι.), είναι δε και υποψήφια διδάκτορας στο Τμήμα Διαιτολογίας-Διατροφολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, προσλήφθηκε από το εναγόμενο, στις 19.8.2002, ως Τεχνολόγος- Γεωπόνος, με έγκυρη σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, σύμφωνα με την αρ. 85889/18.6.2002 απόφαση πρόσληψης του Προέδρου του και το με αρ. 156/20.5.2002 ΦΕΚ (ΤΕΥΧΟΣ- ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ) όπου δημοσιεύτηκαν οι πίνακες διοριστέων της με αρ. 1/2001 Προκήρυξης του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε, αποδεχόμενη ανεπιφυλάκτως, ότι θα εκτελεί και άλλες συναφείς με την ειδικότητά της εργασίες, όταν και όποτε αυτές της ανατίθενται από τον εργοδότη και αμειβόμενη με αποδοχές, οι οποίες θα καταβάλλονται

προσωρινά σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2470/1997 και μέχρι την υπογραφή της Ε.Σ.Σ.Ε των εργαζομένων στον Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε., με την οποία θα ρυθμίζονται όλα τα θέματα που αφορούν τους εργαζόμενους και ειδικώς τα θέματα που σχετίζονται με τις αποδοχές τους γενικώς, καθώς και ότι έλαβε γνώση του εγκεκριμένου, με την με αρ. 41798/5.10.2000 (ΦΕΚ 1279/20.20.2000) ΚΥΑ των Υφυπουργών Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών και του Υπουργού Γεωργίας, Κανονισμού Κατάστασης Προσωπικού του εναγομένου. Υπό την ιδιότητά της αυτή, εργάστηκε συνεχώς, και στις 30.5.2007, σε εκτέλεση της με αριθμ. 60820/25.5.2007 απόφασης του Προέδρου του Προέδρου του εναγομένου τοποθετήθηκε στο Τμήμα Συμβατών Καθεστώτων της Διεύθυνσης Αμέσων Ενισχύσεων. Ακολούθως, στις 21.5.2009 τοποθετήθηκε και εργάστηκε στο Τμήμα Προγραμμάτων Ενισχύσεων Φορέων της Διεύθυνσης Ενιαίας Ενίσχυσης και Διαχείρισης Δικαιωμάτων, σε εκτέλεση της με αρ. 75272/20.5.2009 απόφασης, παράλληλα, δε, με την αρ. πρωτ. 32186/25.5.2020 απόφαση του Προέδρου τοποθετήθηκε προσωρινά ως Αναπληρώτρια Προϊσταμένη στο Τμήμα Προγραμμάτων Φορέων της Διεύθυνσης Άμεσων Ενισχύσεων & Αγοράς μέχρι τις επικείμενες κρίσεις. Αποδείχθηκε επίσης, ότι τον Σεπτέμβριο 2020, η ενάγουσα ανταποκρίθηκε με επάρκεια αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες, πραγματοποιώντας τον απόρρητο έλεγχο που της ανατέθηκε για να εξιχνιαστεί τι ακριβώς συνέβη στον Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. και ποιος ευθύνεται για ατασθαλίες και συγκεκριμένα για την αποκάλυψη τυχόν ύπαρξης εντός και εκτός του Οργανισμού, κυκλώματος απάτης με στόχο την είσπραξη κοινοτικών επιδοτήσεων από παραγωγούς και κτηνοτρόφους που δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις για τη λήψη τους, δοθέντος ότι με την αρ. πρωτ. 54953/4.9.2020 απόφαση του τότε Προέδρου του εναγομένου Γρηγορίου Βάρρα, διορίστηκε μέλος πενταμελούς Επιτροπής Ελέγχου που συγκροτήθηκε με αντικείμενο, όπως αναφέρεται επί λέξει «...τον έλεγχο των παραγωγών του συνημμένου πίνακα και υποβολή σχετικής έκθεσης στον Πρόεδρο μέχρι τις 23 Σεπτεμβρίου 2020, σε συνέχεια προκαταρκτικών διασταυρωτικών ελέγχων και εύρεσης ενδείξεων τυχόν παρατυπιών για δικαιούχους ενισχύσεων των ετών 2019 & 2020 που δηλώνουν ιδιωτικό βοσκότοπο», καλούμενη (η επιτροπή) να διερευνήσει, σε ατομικό επίπεδο, τους εν λόγω παραγωγούς και «...να διατυπώσει και συμπεράσματα, εφόσον υπάρχουν, ως προς το αν υπήρξε κάποιου είδους συστηματική καταστρατήγηση ή ελλείψεις στη διαδικασία που την επέτρεψαν και ως εκ

τούτου, σε ποιες πιθανές άλλες περιπτώσεις και με ποια κριτήρια να επεκταθεί ο έλεγχος, προς διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος...», ενώ στις 14.9.2020, κατ' ορθή επανάληψη της αριθμ. 54953/14.9.2020 απόφασης, η εν λόγω Επιτροπή έγινε δωδεκαμελής και η ενάγουσα εξακολούθησε να παραμένει μέλος της. Ακολούθως, δυνάμει της με αριθμ. 69678/27.10.2020 απόφασης, η ενάγουσα, στις 29.10.2020, ορίστηκε Προϊσταμένη του Τμήματος Παρακολούθησης Αχρεωστήτως Καταβληθέντων της Δ/σης Πληρωμών Αγροτικών Ενισχύσεων της Κεντρικής Υπηρεσίας, και στις 3.3.2022, με την με αριθμ. 13339/28.2.2022 απόφαση ως Προϊσταμένη του Τμήματος Εκπαίδευσης και Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού της Δ/σης Διοικητικής και Οικονομικής Υποστήριξης, και στις 29.7.2022, με την με αρ. 48180/29.7.2022 απόφαση, ως Προϊσταμένη του Τμήματος Ενισχύσεων & Καθεστώτων της Δ/σης Άμεσων Ενισχύσεων & Αγοράς. Παράλληλα δε, δυνάμει της με αρ. 259/3.8.2022 ομόφωνης απόφασης του ΔΣ, που ελήφθη κατόπιν εισήγησης του Προέδρου του Ευάγγελου Σημάνδρακου, η ενάγουσα τακτική υπάλληλος του κλάδου ΤΕΙ Τεχνολόγων Γεωπονίας και Προϊσταμένη του Τμήματος Ενισχύσεων & Καθεστώτων μέχρι τότε, ορίστηκε επιπροσθέτως και ως Αναπληρώτρια Προϊσταμένη Διεύθυνσης Άμεσων Ενισχύσεων & Αγοράς, ενώ με τη με αρ. 272/21.2.2023 ομόφωνη απόφαση του ΔΣ του εναγομένου ορίστηκε προσωρινά ως Προϊσταμένη της Διεύθυνσης Άμεσων Ενισχύσεων και Αγοράς και ως Προϊσταμένη της Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Αλιείας, με παράλληλα καθήκοντα, επιπροσθέτως δε, με την αρ. 284/28.12.2023 ομόφωνη απόφαση του ΔΣ, που ελήφθη κατόπιν εισήγησης της Γενικής Διευθύντριας και επικυρώθηκε αυθημερόν, από τον Αντιπρόεδρο του ΔΣ Κυριάκο Μπαμπασίδη, η ενάγουσα τοποθετήθηκε προσωρινά ως Προϊσταμένη της Διεύθυνσης Εσωτερικού Ελέγχου. Καθ' όλο το χρονικό διάστημα που ασκούσε καθήκοντα Προϊσταμένης παράλληλα δε και αναπληρώτριας στα Τμήματα και στις Διευθύνσεις του εναγομένου που προαναφέρθηκαν, προσέφερε τις υπηρεσίες της και επιτελούσε τα καθήκοντά της προσηκόντως, αποτελεσματικά και με άρτιο και επιτυχή τρόπο, στο διοικητικό σκέλος, διαθέτοντας τεράστια πείρα και γνώσεις αναφορικά με τον έλεγχο της ορθής λειτουργίας των συστημάτων ελέγχου του εναγομένου, σύμφωνα και με τις σχετικές αναφορές στις εκθέσεις αξιολόγησής της των ετών 2019, 2020, 2021, και 2023, όπου έλαβε συνολική βαθμολογία 94,80/100, 95,97/100, 91/100 και 98/100 αντίστοιχα. Κι ενώ η ενάγουσα συμμετείχε στην ως άνω Επιτροπή Ελέγχου, παράλληλα, κλήθηκε

αρμοδίως, να καταθέσει ως μάρτυρας σε όλες τις ποινικές υποθέσεις που είχαν σχηματισθεί στο πλαίσιο διερεύνησης από το Ελληνικό Γραφείο Ευρωπαϊκών Εντεταλμένων Εισαγγελέων, καθώς είχαν σχηματισθεί οι με στοιχεία: α) Β.Μ. ΕΕΕ 2022/6, β) ΑΒΜ ΕΕΕ 2023/20, γ) ΑΒΜ ΕΕΕ 2024/98 και δ) ΑΒΜ ΕΕΕ 2024/11 σχετικές ποινικές δικογραφίες και είχε ξεκινήσει προκαταρκτική εξέταση για να εξακριβωθεί εάν στοιχειοθετούνται τυχόν ποινικά αδικήματα σχετικά με τις επιχορηγήσεις σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τα έτη 2016 έως 2020, 2018 έως 2022 και 2023, ενώ παράλληλα είχε επιλεγεί (άτυπα) ως ειδική επιστήμονας από τους Εντεταλμένους Εισαγγελείς, οι οποίοι, με τις με αρ. πρ. ΕΜΠ348/14.9.2023, ΕΜΠ456/1.12.2023, 3911/23.9.2025 και 4323/30.10.2025 πράξεις τους, που κοινοποιήθηκαν και στο Γραφείο Διοίκησης & Γραμματείας του ΔΣ του εναγομένου, επέλεξαν την ενάγουσα για να τους παρέχει στοιχεία που λόγω της προϋπηρεσίας και των ειδικών γνώσεων που αυτή διέθετε, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, θα μπορούσαν να συμβάλουν στην εξιχνίαση της υπόθεσης, αναφορικά, κυρίως, με τις προϋποθέσεις χορήγησης αγροτικών ενισχύσεων, τον έλεγχο των απαιτούμενων δικαιολογητικών και τη νομιμότητα των σχετικών με τις εν λόγω ποινικές υποθέσεις πληρωμών και μάλιστα, χωρίς χρονικό περιορισμό, μέχρι να περαιωθεί η έρευνα, για την οποία, σημειωτέον, είχε συσταθεί διακομματική Εξεταστική Επιτροπή στην Ελληνική Βουλή "για τη διερεύνηση όλων των ζητημάτων που έχουν ανακύψει σχετικά με τη λειτουργία του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε., με γνώμονα την ανάδειξη τυχόν ευθυνών και την αποκατάσταση της αξιοπιστίας του συστήματος πληρωμής των αγροτικών ενισχύσεων, ώστε να αποτελεί έναν αξιόπιστο, αποτελεσματικό και δίκαιο μηχανισμό για όλους τους παραγωγούς της χώρας". Ειδικότερα, η επιλογή της ενάγουσας για να στελεχώσει το Τμήμα Ειδικών Επιστημόνων, επισήμως, έγινε τον Ιούνιο του έτους 2024 και η σχετική απόφαση του Γραφείου Ευρωπαϊκών Εισαγγελέων, διαβιβάστηκε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, με το με αριθ. 1073/17.6.2024 έγγραφο του, προκειμένου να εκδοθεί η σχετική Κοινή Υπουργική Απόφαση (Κ.Υ.Α.) απόσπασής της, όπως τούτο προκύπτει από την από 24.12.2024 βεβαίωση της Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελέα Ευγενίας Κυβέλου, πλην όμως, δεν εγκρίθηκε ποτέ, λόγω πειθαρχικών και άλλων διαδικασιών που κίνησε εναντίον της η διοίκηση του εναγομένου, ιδίως δε ο τότε Πρόεδρος του διοικητικού του συμβουλίου, Κυριάκος Μπαμπασίδης, ο οποίος αντιμετώπιζε με επιφύλαξη την ενάγουσα και δεν υπήρχε επικοινωνία

μεταξύ τους, παρά τις προσπάθειες της τελευταίας. Ακολουθώντας, με την με αρ. 298/14.10.2024 ομόφωνη απόφαση του ΔΣ του εναγομένου, κατόπιν της από 11.10.2024 εισήγησης του τότε Προέδρου του, Κυριάκου Μπαμπασίδη, λόγω ασυμβίβαστου, κατ' άρθρο 21 του Ν.4795/2021 ως προς το Διεθνές Πρότυπο για την Επαγγελματική Εφαρμογή του Εσωτερικού Ελέγχου 1130, αλλά και λόγω υπηρεσιακής ανεπάρκειας και πλημμελούς άσκησης, αφαιρέθηκαν από την ενάγουσα τα υπηρεσιακά της καθήκοντα ως Προϊσταμένης της Δ/σης Εσωτερικού Ελέγχου και στη θέση της τοποθετήθηκε προσωρινά ο έως τότε Αναπληρωτής Προϊστάμενος της Δ/σης Εσωτερικού Ελέγχου, Χαράλαμπος Παναγόπουλος (μάρτυρας του εναγομένου που εξετάσθηκε στο ακροατήριο), προκειμένου αυτός να ασκεί καθήκοντα Προϊσταμένου της εν λόγω Δ/σης σε αντικατάσταση της ενάγουσας, ταυτόχρονα δε, με την με αρ. πρωτ. 63355/14.10.2024 απόφαση του ίδιου ως άνω Προέδρου του εναγομένου, η ενάγουσα τοποθετήθηκε στο Τμήμα Προμηθειών της Δ/σης Διοικητικής & Οικονομικής Υποστήριξης σε θέση απλής υπαλλήλου περιορισμένων καθηκόντων και δη στο Πρωτόκολλο, αποστερώντας της με τον τρόπο αυτό την πρόσβαση στο πληροφοριακό σύστημα του εναγομένου, καθώς δεν της επιτράπηκε να πάρει μαζί της τον ηλεκτρονικό υπολογιστή που κατείχε ως Προϊσταμένη. Παράλληλα, συνεπεία όλων των ανωτέρω κινήθηκε σε βάρος της ενάγουσας πειθαρχική διαδικασία, η οποία εκκρεμεί. Η ανάκληση της με αρ. 284/28.12.2023 απόφασης ορισμού της ως Προϊσταμένης της Δ/σης Εσωτερικού Ελέγχου, με τις δύο ως άνω, αλληλένδετες, αποφάσεις των Οργάνων του εναγομένου (αρ. 298/14.10.2024 απόφαση του ΔΣ και αρ. πρωτ. 63355/14.10.2024 απόφαση του Προέδρου του), η αφαίρεση των σχετικών καθηκόντων και η απομάκρυνσή της από την ανωτέρω Δ/ση χωρίς την προηγούμενη περάτωση του εις βάρος της, παραμένοντος σε εκκρεμότητα, πειθαρχικού ελέγχου, την τυχόν εξαγωγή επιβαρυντικού πορίσματος και την συνακόλουθη επιβολή πειθαρχικών ποινών, καθώς και η τοποθέτησή της ως απλής υπαλλήλου στο Πρωτόκολλο του Τμήματος Προμηθειών, παρακάμπτοντας την ευχέρειά της Διοίκησης για την τοποθέτησή της σε άλλη θέση Προϊσταμένης Διεύθυνσης ή, έστω, άλλου τμήματος, τουλάχιστον μέχρι το τέλος του εκκρεμούντος πειθαρχικού ελέγχου, συνιστούν μονομερή βλαπτική μεταβολή καθ' υπέρβαση των ορίων που τάσσονται από την καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και τον κοινωνικό και οικονομικό σκοπό του δικαιώματος του εργοδότη και ανεπίτρεπτη μεταβολή των όρων εργασίας της συνεπεία της,

ως άνω, καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος του εναγομένου, καθώς έγινε χωρίς να έχει προηγηθεί οποιαδήποτε δυσλειτουργία της Δ/σης, στην οποία εκτελούσε καθήκοντα Προϊσταμένης, οφειλόμενη αποκλειστικά σε δική της υπαιτιότητα, ούτε με σκοπό την καλύτερη αξιοποίηση της εργασίας της ή την προσφορότερη οργάνωση και λειτουργία του εναγομένου, αλλά οφειλόταν στη δυσαρέσκεια αυτού από μη αρεστές συμπεριφορές της, όπως οι προαναφερόμενες, χωρίς να αναιρείται το γεγονός αυτό από την επακολουθήσασα και ευρισκόμενη ακόμη σε εκκρεμότητα πειθαρχική διαδικασία κατόπιν της άνω εισήγησης του τότε Προέδρου του εναγομένου, Κυριάκου Μπαμπασίδη. Αντιθέτως, από το σύνολο του προσκομισθέντος αποδεικτικού υλικού προέκυψε ότι η ενάγουσα επιτέλεσε τα καθήκοντα της ως Προϊσταμένη της Δ/σης Εσωτερικού Ελέγχου του εναγομένου κατά τρόπο άρτιο και επιτυχή, εκτελώντας παράλληλα (άτυπα) τα καθήκοντα της και ως ειδική επιστήμονας του Ελληνικού Γραφείου Ευρωπαϊών Εντεταλμένων Εισαγγελέων, ανταποκρινόμενη πλήρως στις απαιτήσεις της θέσης του Προϊσταμένου, με τις γνώσεις, την εμπειρία και την εργασία της. Ο μάρτυρας που εξετάσθηκε στο ακροατήριο αυτού του δικαστηρίου με επιμέλεια της ενάγουσας, κατέθεσε για μια Προϊσταμένη με μεγάλη αφοσίωση στο λειτούργημα της, η οποία προσπαθούσε καθημερινά να αντιμετωπίσει δύσκολες καταστάσεις μέσα στον χώρο εργασίας της. Υπό τα προεκτεθέντα, η ανάκληση του διορισμού της ενάγουσας ως Προϊσταμένης της Δ/σης Εσωτερικού Ελέγχου και η τοποθέτηση της στο Πρωτόκολλο ως απλής υπαλλήλου περιορισμένων καθηκόντων, με δεδομένη την αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων αυτών από την ενάγουσα, συνιστά καταχρηστική άσκηση δικαιώματος από την πλευρά του εναγομένου συνεπεία της οποίας η ενάγουσα υπέστη ηθική βλάβη, για την εύλογη χρηματική ικανοποίηση της οποίας, εν όψει των παραπάνω συνθηκών, του είδους και του μεγέθους της προσβολής που υπέστη, του βαθμού του ππαίσματος του εναγομένου, της έλλειψης οποιουδήποτε ππαίσματος στο πρόσωπο της ενάγουσας, καθώς και της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης αμφοτέρων των μερών, το δικαστήριο κρίνει ότι το εναγόμενο πρέπει να της καταβάλει το ποσό των 2.000 ευρώ. Περαιτέρω η αφαίρεση των καθηκόντων της Προϊσταμένης, που ασκούσε η ενάγουσα, είχε ως αποτέλεσμα να απολέσει το μηνιαίο επίδομα θέσης ευθύνης ύψους 358 ευρώ και την προσωπική διαφορά ύψους 55 ευρώ, ήτοι συνολικά 413 ευρώ, τα οποία με πιθανότητα και κατά τη συνήθη πορεία

των πραγμάτων θα ελάμβανε αν συνέχιζε να ασκεί τα σχετικά καθήκοντα και τα οποία συνιστούν μισθολογική παροχή για την άσκηση των καθηκόντων αυτών, χωρίς να προορίζεται προς ανάλωση για την άσκηση αυτών, αλλά θα επέφερε αύξηση της περιουσίας της (ΑΠ 798/2018 ΝΟΜΟΣ). Επομένως, της οφείλεται το συνολικό ποσό των 5.116 ευρώ, και δη 160 ευρώ για την αναλογία του μηνός Οκτωβρίου 2024 και 413 ευρώ για έκαστο των δώδεκα (12) συνεχόμενων μηνών από Νοεμβρίου 2024 έως και Οκτωβρίου 2025 (413 X 12 μήνες = 4.956).

Κατ' ακολουθία όλων των παραπάνω, η αγωγή, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη, απορριπτομένων όλων των περι του αντιθέτου ισχυρισμών του εναγομένου ως αβασίμων, να υποχρεωθεί δε το τελευταίο να αναθέσει στην ενάγουσα καθήκοντα Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Εσωτερικού Ελέγχου, με την απειλή χρηματικής ποινής ύψους 100 ευρώ για κάθε ημέρα άρνησης του να συμμορφωθεί με την διάταξη αυτή και επιπλέον, να υποχρεωθεί να της καταβάλει το ποσό των 5.116 ευρώ, που αντιστοιχεί στο επίδομα θέσης ευθύνης και την προσωπική διαφορά ως αναλογία μηνός Οκτωβρίου του έτους 2024 και για τους μήνες από Νοέμβριο 2024 έως και Οκτώβριο του έτους 2025, και να αναγνωριστεί ότι οφείλει να καταβάλει στην ενάγουσα ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης το ποσό των 2.000 ευρώ, τα ποσά δε αυτά με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής (1.11.2025). Το αίτημα περί κηρύξεως προσωρινώς εκτελεστής της απόφασης αυτής τυγχάνει απορριπτέο, καθόσον το εναγόμενο απολαύει των προνομίων του δημοσίου (άρθρο 21 παρ. 9 του ν. 1902/1990), αλλά και διότι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, δεν συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, ούτε η καθυστέρηση της εκτέλεσης μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στην ενάγουσα (άρθρο 908 ΚΠολΔ). Τέλος, τα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας βαρύνουν το εναγόμενο μειωμένα (άρθρα 106, 178 παρ. 1 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό.

Για τους λόγους αυτούς

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει ό,τι στο σκεπτικό κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Υποχρεώνει το εναγόμενο να αναθέσει στην ενάγουσα καθήκοντα Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Εσωτερικού Ελέγχου, με την απειλή χρηματικής

ποινής ύψους 100 ευρώ για κάθε ημέρα άρνησης του να συμμορφωθεί με την διάταξη αυτή.

Υποχρεώνει το εναγόμενο να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των πέντε χιλιάδων εκατόν δεκαέξι ευρώ (5.116 €), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής μέχρι την πλήρη εξόφληση.

Αναγνωρίζει ότι το εναγόμενο οφείλει να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής.

Καταδικάζει το εναγόμενο στην πληρωμή μέρους της δικαστικής δαπάνης της ενάγουσας, το ύψος της οποίας ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων ευρώ (400 €).

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις 27 Μαρτίου 2026.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΚΚΑΤΗ ΒΟΝΤΙΤΣΑ